

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 08/27538 en 08/27539 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Groningen, van 21 augustus 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 30 juli 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 21 augustus 2008, verzonden op 22 augustus 2008, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 augustus 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
lid van de enkelvoudige kamer

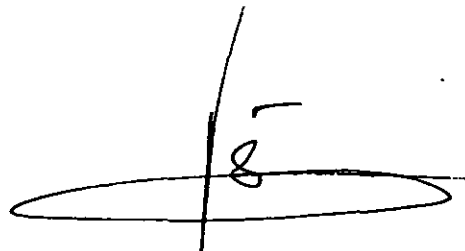
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 22 september 2008

91-574.

Verzonden: 22 september 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer
Voorzieningenrechter

Zaaknummers: Awb 08/27539 (voorlopige voorziening)
Awb 08/27538 (beroep)

Uitspraak in het geschil tussen

alias geboren op alias danwel danwel
van Iraakse nationaliteit,
V-nummer: :
verzoeker,
gemachtigde: mr. D. de Vries, advocaat te Leeuwarden,

en

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
vertegenwoordigd door mr. M.B.Y. Vet, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geschil

1.1. Op 24 juli 2008 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) ingediend. Verweerder heeft bij besluit van 30 juli 2008 afwijzend op de aanvraag beslist.

1.2. Op 30 juli 2008 heeft verzoeker hiertegen beroep ingesteld.

1.3. Bij verzoekschrift van 30 juli 2008 heeft verzoeker de voorzieningenrechter verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege dient te worden gelaten tot op het beroep is beslist. Op 12 augustus 2008 zijn de gronden van het beroep en het verzoek ingediend.

1.4. Het verzoek is behandeld ter openbare zitting van 15 augustus 2008. Verzoeker is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen. De voorzieningenrechter heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

Zaaknummers: Awb 08/27538, Awb 08/27539

blad 2

2. Rechtsoverwegingen

2.1. Ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank, bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist. De voorzieningenrechter kan, indien hij van oordeel is dat na de zitting bedocid in artikel 8:83, eerste lid, Awb, nader onderzoek redelijkerwijs niet bij kan dragen aan de beoordeling van de zaak, op grond van artikel 8:86, eerste lid, Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Partijen zijn bij de uitnodiging voor de zitting op deze bevoegdheid gewezen.

Feiten en standpunten van partijen

2.2. Verzoeker heeft eerder, te weten op 11 januari 2005, een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd asiel. Bij besluit van 6 april 2005 is deze aanvraag afgewezen omdat de Griekse autoriteiten voor de behandeling van verzoekers asielaanvraag verantwoordelijk zijn. Deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zwolle, heeft bij uitspraak van 23 juni 2005, Awb 05/15920, het hiertegen gerichte beroep van 11 april 2005 ongegrond verklaard. Bij uitspraak van 15 november 2005 heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) de uitspraak van 23 juni 2005 bevestigd. Daarmee is de beslissing op de aanvraag van 11 januari 2005 in rechte onaanastbaar.

2.3. Vervolgens heeft verzoeker op 18 februari 2006 opnieuw een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd asiel. Bij besluit van 30 juli 2007 is deze aanvraag afgewezen omdat verzoeker zijn gestelde identiteit niet aannemelijk heeft gemaakt. Deze rechtbank, nevenzittingsplaats Assen, heeft bij uitspraak van 15 februari 2008, verzonden 21 februari 2008, Awb 07/33483, het hiertegen gerichte beroep van 27 augustus 2007 ongegrond verklaard. De rechtbank heeft daartoe onder meer overwogen dat eiser eerder onder een andere naam een aanvraag voor een verblijfsvergunning asiel heeft ingediend en nu geen bescheiden heeft overgelegd waaruit blijkt dat hij is wie hij stelt te zijn, dan wel dat hij dat op een andere wijze aannemelijk heeft gemaakt. Verweerder behoefde in het betoog van eiser geen concrete aanknopingspunten te zien om te twifelen aan de juistheid en volledigheid van het onderzoek door de KMAR, waaruit is gebleken dat de door eiser overgelegde identiteitskaart vals is en dat de door eiser overgelegde nationaliteitsverklaring met een zekerheid grenzende waarschijnlijkheid niet door de bevoegde autoriteiten is afgegeven. De rechtbank heeft in de genoemde uitspraak geoordeeld dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat aan de door eiser gestelde identiteit geen enkele waarde wordt gehecht. Daarmee is de beslissing op de aanvraag van 18 februari 2006 in rechte onaanastbaar.

2.4. Verzoeker heeft ter ondersteuning van zijn, thans aan de orde zijnde, herhaalde aanvraag van 24 juli 2008 een Iraaks paspoort op naam van d.d. 17 april 2008, een kopie van een brief van de Iraakse ambassade d.d. 18 juli 2008 en een kopie van een verzendenveloppe van 15 juli 2008 overgelegd. Verzoeker heeft aangevoerd dat hij met het paspoort, dat zijn vader hem in de overgelegde enveloppe heeft toegezonden, wil aantonen dat hij bij zijn tweede asielaanvraag zijn echte identiteit heeft opgegeven en dat hij als afkomstig uit Centraal-Irak dient te worden beschouwd. Hij heeft een kopie van de brief van de Iraakse ambassade overgelegd omdat hij bij de Iraakse ambassade is geweest om zijn

Zaaknummers: Awb 08/27538, Awb 08/27539

blad 3

nationaliteitsverklaring en zijn identiteitsbewijs te laten legaliseren. De ambassade wilde de documenten niet legaliseren, omdat verzoeker enkel kopieën kon overleggen. Verzoeker heeft aan zijn herhaalde aanvraag van 24 juli 2006 voorts ten grondslag gelegd dat de situatie in Irak is verslechterd. Ook is hij van mening dat hij aannemelijk heeft gemaakt dat hij in zijn land van herkomst heeft te vrezen voor vervolging, dan wel voor een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM. Voorts is verzoeker van mening dat hij op grond van het categoriale beschermingsbeleid voor asielzoekers uit Centraal-Irak in aanmerking dient te komen voor een verblijfsvergunning.

Ten slotte heeft verzoeker aangevoerd dat hem bescherming toekomt op grond van het bepaalde in artikel 15, aanhef en onder c, juncto artikel 18 van Richtlijn 2004/83/EG inzake minimumnormen voor de erkennung van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (verder: Richtlijn). Artikel 15, aanhef en onder c, Richtlijn dient te worden aangemerkt als een voor verzoeker relevante wijziging van recht en de aanvraag van verzoeker had dan ook niet onder toepassing van artikel 4:6 Awb kunnen worden afgedaan.

2.5. Verweerder heeft de aanvraag met toepassing van artikel 4:6, tweede lid, Awb, afgewezen. Verweerder heeft daartoe allereerst overwogen dat artikel 15, aanhef en onder c, Richtlijn niet kan worden aangemerkt als een voor verzoeker relevante wijziging van recht, aangezien de bescherming die artikel 15, aanhef en onder c, Richtlijn biedt tevens wordt geboden door artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000. Dat de ABRS bij uitspraak van 12 oktober 2007 prejudiciële vragen heeft gesteld aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen (HvJEG) over de uitleg van artikel 15, aanhef en onder c, Richtlijn noopt verweerder vooralsnog niet tot aanpassing van voormeld standpunt. Verweerder heeft voorts overwogen dat hem niet is gebleken van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6, eerste lid, Awb. Verzoeker heeft ook nu zijn gestelde identiteit en nationaliteit niet aannemelijk gemaakt. Het overgelegde paspoort is door de Koninklijke Marechaussee (Kmar) op authenticiteit onderzocht. Uit de verklaring van 25 juli 2008 van de Kmar blijkt dat het paspoort een echt document is, maar dat over de wijze waarop, of de omstandigheden waaronder dit paspoort werd afgegeven, geen uitspraak kan worden gedaan. Door de Kmar kan niet worden vastgesteld of het document inhoudelijk juist is. Verzoeker heeft verklaard dat zijn vader het paspoort heeft aangevraagd. Zijn vader heeft ter verkrijging van het paspoort kleurenkopieën van de nationaliteitsverklaring en het identiteitsbewijs van verzoeker overgelegd en tevens een machtiging, welke door verzoeker al voor zijn komst naar Nederland aan zijn vader was verstrekt. Van de nationaliteitsverklaring en het identiteitsbewijs van verzoeker kan worden opgemerkt dat de Kmar ten tijde van de behandeling van de vorige aanvraag van verzoeker heeft geoordeeld dat deze vals is respectievelijk waarschijnlijk niet afgegeven door de autoriteiten. Verweerder heeft voorts verwezen naar het Algemene Ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken betreffende Irak van 26 juni 2008. Uit dat ambtsbericht blijkt dat een paspoort als door verzoeker overgelegd wordt verstrekt na een behandelingsduur van 3 a 4 maanden. Het wekt daarom bevreemding dat het paspoort van verzoeker na een behandelingsduur van 1 maand is afgegeven. Voorts blijkt uit het ambtsbericht dat Iraakse documenten op eenvoudige wijze illegaal verkrijgbaar zijn. Verzoeker heeft vanaf zijn eerste asielaanvraag nimmer zijn gestelde identiteit met authentiek bevonden stukken onderbouwd. Voorts heeft hij voor zijn komst naar Nederland in Griekenland weer andere personalia opgegeven dan in Nederland. De verklaring van verzoeker over het waarom van het gebruiken van andere personalia is tijdens de vorige procedure reeds beoordeeld en staat thans niet ter beoordeling. Verzoeker had het paspoort

Zaaknummers: Awb 08/27538, Awb 08/27539

blad 4

voorts eerder kunnen en moeten overleggen. Met de constatering dat de identiteit van verzoeker nog steeds niet onomstotelijk vast staat, mist ook de stelling van verzoeker dat hij afkomstig is uit Centraal-Irak onderbouwing. Hij komt om die reden niet in aanmerking voor het thans geldende categoriale beschermingsbeleid voor asielzoekers afkomstig uit Centraal-Irak. Verweerder heeft nog aangevoerd dat het tweede door verzoeker overgelegde document een kopie betreft, waarvan om die reden de authenticiteit niet kan worden vastgesteld. Voorts heeft verweerder er op gewezen dat de overgelegde brief van de Iraakse ambassade van 18 juli 2008 is gericht aan _____, terwijl verzoeker heeft verklaard dat zijn echte naam _____ is. Verweerder heeft daarop de aanvraag van verzoeker van 24 juli 2008 afgewezen onder verwijzing naar zijn besluit van 30 juli 2007, op de grond dat hetgeen verzoeker heeft aangevoerd niet wordt beschouwd als nieuwe feiten en omstandigheden en er derhalve geen aanleiding bestaat om de aanvraag inhoudelijk te beoordelen.

2.6. Verzoeker stelt zich op het standpunt dat hij middels het overleggen van een authentiek paspoort zijn identiteit, nationaliteit en herkomst heeft aangetoond. Hij is dan ook van mening dat hij op grond van het bepaalde in artikel 3 EVRM dan wel op grond van het categoriale beschermingsbeleid voor asielzoekers afkomstig uit Centraal-Irak in aanmerking dient te komen voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Voorts is verzoeker van mening dat hem bescherming toekomt op grond van het bepaalde in artikel 15c Richtlijn. Verzoeker heeft aangevoerd dat artikel 15, aanhef en onder c, Richtlijn dient te worden aangemerkt als een voor hem relevante wijziging van recht, reden waarom zijn aanvraag niet onder toepassing van artikel 4:6 Awb had mogen worden afgedaan.

Beoordeling van het verzoek

2.7. Vooropgesteld moet worden dat met de uitspraak van 15 februari 2000 van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Assen, in rechte is komen vast te staan dat verweerder op goede gronden heeft besloten dat verzoeker niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, c en d Vw 2000. De aanvraag van verzoeker, die thans ter beoordeling voorligt, wordt aangemerkt als een herhaalde aanvraag. Uit de rechtspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: ABRS) – onder meer de uitspraak van 8 oktober 2007, AB 2007, 378 – volgt dat, indien na een eerdere afwijzende beslissing een materieel vergelijkbare beslissing wordt genomen, voorshands moet worden aangenomen dat het door de ABRS gehanteerde beoordelingskader in de weg staat aan een rechterlijke toetsing van dat besluit, als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien en voor zover door de vreemdeling in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus door hem aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst. Indien zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden als bedoeld in overweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998 (Bahaddar tegen Nederland, JV 1998/45) voordoen, staat voornoemd beoordelingskader evenmin in de weg aan een rechterlijke toetsing van het besluit als ware het een eerste afwijzing.

2.8. De voorzieningenrechter is van oordeel dat reeds omdat de implementatietermijn van de Richtlijn ten tijde van het vorige besluit van verweerder van 30 juli 2007 al was verstreken, het bepaalde in artikel 15, aanhef en onder c, Richtlijn niet kan worden

Zaaknummers: Awb 08/27538, Awb 08/27539

blad 5

aangemerkt als een voor verzoeker relevante wijziging van recht.

2.9. Om dezelfde reden is de voorzieningenrechter van oordeel dat het categoriale beschermingsbeleid voor asielzoekers afkomstig uit Centraal-Irak niet kan worden aangemerkt als een voor verzoeker relevante wijziging van recht. Ook dit beleid van verweerder was reeds in werking ten tijde van het besluit van verweerder van 30 juli 2007.

2.10. Ter beoordeling aan de voorzieningenrechter staat vervolgens of verzoeker ter onderbouwing van zijn aanvraag van 24 juli 2008 nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden naar voren heeft gebracht.

2.11. De ABRS merkt als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden aan, feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve gelet op artikel 31, eerste lid, Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

2.12. De voorzieningenrechter is van oordeel dat door verzoeker ter ondersteuning van zijn herhaalde asielaanvraag geen nieuwe feiten of veranderde omstandigheden zijn aangedragen die maken dat een hernieuwde rechterlijke beoordeling dient plaats te vinden als hiervoor omschreven. Verzoeker heeft een paspoort overgelegd om zijn gestelde identiteit en nationaliteit aannemelijk te maken, echter, aan de juistheid van de inhoud van dat paspoort kan worden getwijfeld. Volgens het rapport van de Kmar van 25 juli 2008 is het paspoort weliswaar een echt document, maar kan niet worden vastgesteld of het document inhoudelijk juist is. Volgens de verklaringen van verzoeker zijn bij het aanvragen van het paspoort (kopieën van) zijn nationaliteitsverklaring en zijn identiteitsbewijs overgelegd, documenten waarvan de Kmar ten tijde van de behandeling van de vorige aanvraag van verzoeker heeft geoordeeld dat deze vals is respectievelijk waarschijnlijk niet is afgegeven door de autoriteiten. Verder wordt volgens het Algemene Ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken betreffende Irak van 26 juni 2008 een paspoort als door verzoeker overgelegd, verstrekt na een behandelingsduur van 3 à 4 maanden. Dit strookt niet met de verklaring van verzoeker dat het 1 maand heeft geduurd voor zijn paspoort is afgegeven. Verder zijn volgens het ambtsbericht Iraakse documenten op eenvoudige wijze illegaal verkrijgbaar. In het licht van al deze omstandigheden is er zodanige twijfel aan de juistheid van de inhoud van het document dat op voorhand vaststaat, dat het niet kan afdoen aan het besluit tot afwijzing van de eerdere aanvraag van eiser van 30 juli 2007 en de overwegingen waar dat besluit op rust.

Ten slotte overweegt de voorzieningenrechter nog dat het paspoort eerder had kunnen worden aangevraagd en aldus bij een eerdere aanvraag had kunnen en behoren te worden overgelegd.

2.13. Aangezien er geen sprake is van nieuwe feiten of veranderde omstandigheden, en evenmin sprake is van bijzondere omstandigheden als bedoeld in het hiervoor genoemde arrest Bahaddar, kunnen het bestreden besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen niet door de voorzieningenrechter worden getoetst. Aan een

Zaaknummers: Awb 08/27538, Awb 08/27539

blad 6

beoordeling van hetgeen door verzoeker overigens naar voren is gebracht, komt de voorzieningenrechter hierdoor niet meer toe.

2.14. Nu nader onderzoek naar het oordeel van de voorzieningenrechter redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, wordt het beroep met toepassing van artikel 8:86, eerste lid, Awb ongegrond verklaard.

2.15. Gegeven de beslissing in de hoofdzaak is er geen aanleiding voor het treffen van een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81 Awb.

2.16. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- verklaart het beroep, geregistreerd onder nummer Awb 08/27538, ongegrond;
- wijst het verzoek om voorlopige voorziening, geregistreerd onder nummer Awb 08/27539 af.

Aldus gegeven door mr. S.M. Schothorst, voorzieningenrechter, en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van H. Siebers als griffier op 21 augustus 2008.

de griffier

de voorzieningenrechter

Tegen de uitspraak inzake het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

Tegen de uitspraak in de bodemzaak kunnen partijen binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden op: 22 AUG 2008

Fax: 070 – 365 13 80
Aan de Voorzitter van de Afdeling
Rechtspraak Raad van State
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
27 AUG 2008	
ZAAKNR.	200806585
AAN:	
BEHANDELD: OO:	PAR:

Westersingel 28
8913 CL Leeuwarden
Tel: (+31) 058-2998181
Fax: (+31) 058-2991300
www.lexxadvocaten.nl

Advocaten:

mr. drs. M. R. van der Pol
M (+31) 06-50637223
E vdpol@lexxadvocaten.nl

mr. D. de Vries
M (+31) 06-50682303
E devries@lexxadvocaten.nl

mr. F.H. Gart
M (+31) 06-46600741
E gart@lexxadvocaten.nl

mr. G. J. van Kammen
M (+31) 06-51748770
E vankammen@lexxadvocaten.nl

Hoger beroepschrift

Betreffende:
Dossier : 081262
Uw kenmerk :
Onderwerp : De staatsecretaris van Justitie/
Nationaliteit : Iraakse
Leeuwarden : dinsdag 26 augustus 2008

Geeft eerbiedig te kennen:

van Iraakse nationaliteit, thans
verblijvende te hierna te noemen appellanten, te dezer zake domicilie kiezende te
Leeuwarden, aan de Westersingel 28 (8913 CL), ten kantore van advocaat en procureur mr. D. de
Vries,
Advocaat mr. D. de Vries die hierbij verklaart door appellanten bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd om
dit hoger beroepschrift in te dienen.

Op 24 juli 2008 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor
bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de vreemdelingenwet 2000 ingediend. Verweerder heeft bij
besluit van 30 juli 2008 afwijzend op de aanvraag beslist.

Op 30 juli 2008 heeft appellant hiertegen beroep ingesteld.

Bij verzoekschrift van 30 juli 2008 heeft appellant de voorzieningenrechter verzocht de voorlopige
voorziening te treffen dat uitzetting achterwege dient te worden gelaten tot op het beroep is beslist. Op
12 augustus 2008 zijn de gronden van het beroep en het verzoek ingediend.

De openbare behandeling van de verzoeken om voorlopige voorziening heeft plaatsgevonden op 15 augustus 2008. Appellant is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Bij uitspraak van 22 augustus 2008 heeft de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Groningen, het beroep ongegrond verklaard en het verzoek om voorlopige voorziening afgewezen. Appellant kan zich met deze uitspraak niet verenigen en heeft een aantal grieven ingediend.

Grief 1:

Deze grief richt zich tegen de overweging van de rechtbank op pagina 5, onder 2.12 waarin de rechtbank overweegt:

“ de voorzieningenrechter is van oordeel dat door verzoeker ter ondersteuning van zijn herhaalde asielaanvraag geen nieuwe feiten of veranderde omstandigheden zijn aangedragen die maken dat en hernieuwde rechterlijke beoordeling dient plaats te vinden als hiervoor omschreven. “

Motivering Grief 1:

Appellant heeft een paspoort overgelegd om zijn gestelde identiteit en nationaliteit aannemelijk te maken. Volgens het rapport van de Kmar van 25 juli 2008 is het paspoort een echt document. Met dit paspoort heeft appellant zijn Iraakse nationaliteit, herkomst en identiteit wel degelijk aangetoond.

Er wordt in dit kader slechts gewezen op de wijze waarop het documenten zou zijn verkregen. Verwezen wordt naar een algemeen rapport (ambtsbericht) met betrekking tot Irak. Verder is er een onderzoek ingesteld naar de echtheid van voornoemd paspoort en is vastgesteld dat het gaat om een authentiek echt document. Tevens dient hierbij opgemerkt te worden dat hierbij uit dient te worden gegaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel. Ook overigens hecht u Raad van State zeer veel waarde aan paspoorten als identiteitsdocumenten

In dit kader heeft appellant verwezen naar een uitspraak van de rechtbank Groningen van 21 mei 2007. “Eiser heeft bij zijn tweede aanvraag een nationaliteitsverklaring overgelegd. Deze rechtbank, nevenzittingsplaats Zwolle, heeft bij uitspraak van 30 januari 2004 het beroep tegen verweerders afwijzende beschikking gegrond verklaard en heeft hierbij overwogen dat niet valt in te zien waarom niet van de juistheid van de inhoud van de nationaliteitsverklaring kan worden uitgegaan en waarom er geen waarde aan dit document kan worden gehecht. Verweerder heeft tegen deze uitspraak geen hoger beroep ingesteld, noch heeft verweerder nader onderzoek ingesteld, zodat naar het oordeel van de rechtbank van de inhoud van dit document moet worden uitgegaan.”

Het ultieme bewijsmiddel om aan te tonen wie je bent is een paspoort. Er is derhalve geen enkele reden om te twifelen aan het paspoort van appellant. Het is afgegeven door de autoriteiten van Irak en tevens is geconcludeerd dat het gaat om een origineel en echt document.

Verwezen wordt naar de stukken die door appellant zijn overgelegd bij de aanvraag van het paspoort. Voor de Iraakse autoriteiten zijn deze documenten voldoende geweest om een paspoort af te geven. Tevens is door de Kmar destijds geconcludeerd dat het waarschijnlijk gaat om vervalste documenten. Derhalve had er niet getwijfeld dienen te worden aan het overgelegde paspoort. Appellant heeft dan ook met zijn paspoort aangetoond wie hij is en waar hij vandaan komt. Hij had dan ook in aanmerking dienen te komen voor een vergunning tot verblijf op grond van het categoriale beschermingsbeleid.

Conclusie:

Appellanten concluderen tot ongegrond verklaring van het hoger beroep, in vernietiging van de bestreden uitspraak en gegrond verklaring van het door appellanten tegen het besluit ingestelde beroep.

D. de Vries

